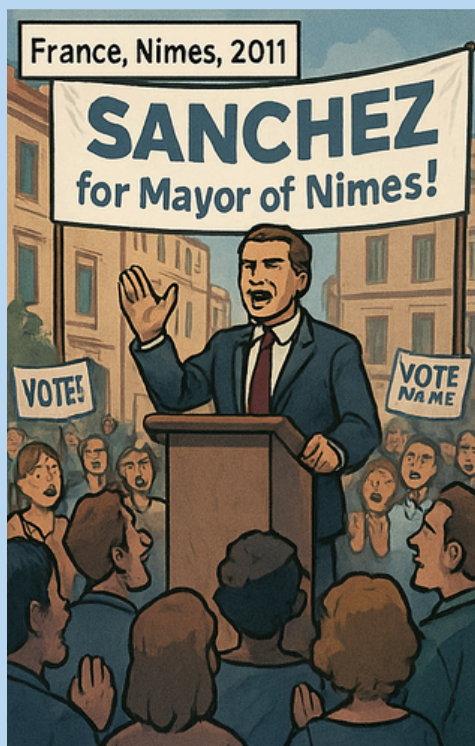

Hejt na wokandzie

Sądowa gra RPG oparta na rzeczywistej sprawie Sanchez v. France.

Sprawdź, jak ty osądziłbyś hejterów!

Graj, podążając za wskazówkami z tego scenariusza.

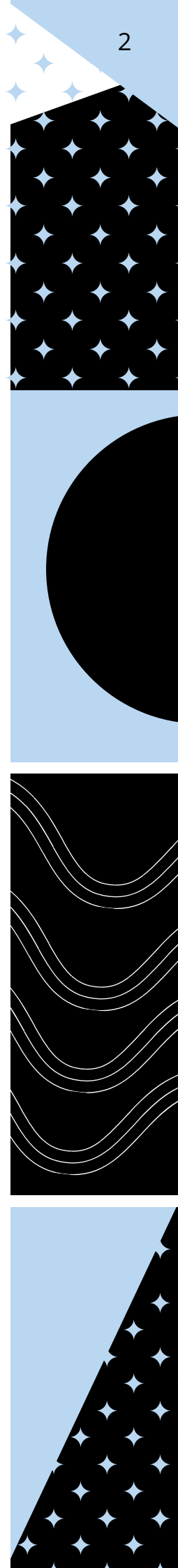
Forma gry

Gra ma postać fikcyjnej rozprawy sądowej, inspirowanej prawdziwą sprawą Juliena Sancheza, polityka oskarżonego we Francji o niedopełnienie obowiązku usunięcia komentarzy o charakterze nienawiści wobec muzułmanów. Sprawa ta została później rozpoznana przez Europejski Trybunał Praw Człowieka.

Autorka gry przenosi jednak ten proces do realiów polskich. W tej fikcji Julien Sanchez odpowiada przed sądem polskim, zgodnie z polską procedurą karną i na podstawie polskich przepisów. Należy pamiętać, że taki proces w rzeczywistości nie mógłby się odbyć, jest to konwencja czysto dydaktyczna i rozrywkowa.

Opracowane przykładowe wypowiedzi postaci i scenariusz rozprawy zawierają rzeczywiste formuły padające na sali sądowej w polskiej procedurze karnej.

Aby były one możliwie najbardziej autentyczne, autorka oparła się na materiałach Fundacji Court Watch, specjalizującej się w monitoringu rzetelności rozpraw sądowych.

Sprawa Sancheza

W roku 2011 Julien Sanchez, znany francuski polityk, był kandydatem na mera Nimes z ramienia Frontu Narodowego. Napisał publiczny post na Facebooku, w którym ironicznie odniósł się do niezakończenia obiecanej strony internetowej przez swojego przeciwnika politycznego (F.P) i jednocześnie chwalił się, że jego komitet taką stronę już ma. Pod tym postem inni użytkownicy zamieszczali komentarze, w których pisali między innymi, że "F.P. przekształcił Nîmes w Algier", „nie ma ulicy bez kebabu i meczetu; władzę przejęli handlarze narkotyków i prostytutki”. Jeden z internautów dodał trzy komentarze skierowane do muzułmanów - zarzuty, że muzułmanie sprzedają narkotyki bez interwencji policji i że rzucają kamieniami w samochody należące do „białych”. O sprawie organy ścigania zawiadomiła Leila T.

Francuski sąd ukarał Sancheza grzywną za te komentarze, stwierdzając, że chociaż nie był ich autorem, był „głównym sprawcą”, ponieważ jako polityk, osoba publiczna nie zareagował odpowiednio na szerzącą się nienawiść i pozostawił komentarze na 6 tygodni, zanim zdecydował się je usunąć.

Sanchez odwołał się od tego wyroku do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. W skardze do ETPCz wskazał, że sąd francuski skazując go za przestępstwo zniesławienia, chociaż nie on był autorem komentarzy, naruszył art. 10 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, czyli wolność wyrażania opinii. Trybunał nie przychylił się do wniosku Sancheza. Nie stwierdził naruszenia art. 10, a nawet zwrócił uwagę na rolę polityków w zwalczaniu mowy nienawiści, opóźnienie w usuwaniu komentarzy przez skarżącego i jego odpowiedzialność za te komentarze.

Role uczestników

Każdy uczestnik losuje kartę postaci.

Do wyboru są:

- **Sędzia** (1 lub 3 osoby) – prowadzi rozprawę, kieruje przebiegiem gry zgodnie ze scenariuszem zamieszczonym na jego karcie, wydaje wyrok (może skorzystać ze wzorów lub wygłosić swój własny).
- **Oskarżony** – odgrywa Julię Sanchezę, broni się przed zarzutami.
- **Obrońca** – przedstawia argumenty na rzecz uniewinnienia, na jego karcie ma przykładową strategię procesową, pytania do świadków i mowę końcową.
- **Prokurator** – oskarża i domaga się skazania, na jego karcie ma przykładowy akt oskarżenia, pytania do świadków i mowę końcową.
- **Świadek** – Leila, która przedstawia dowody obciążające oskarżonego (możliwe jest stworzenie innych postaci świadków przez graczy).
- **Protokolant** – spisuje przebieg gry, prosi uczestników procesu na salę i ogłasza decyzje sędziego.
- **Publiczność** – obserwuje, może zostać powołana jako nowi świadkowie.

Przebieg gry

Grę rozpoczyna sąd – sprawdza obecność i prosi prokuratora o odczytanie aktu oskarżenia. Kolejno przeprowadzane są: przesłuchania świadków, przedstawianie dowodów, pytania stron oraz mowy końcowe. Uczestnicy mogą zgłaszać dodatkowe dowody, powoływać nowych świadków (odgrywanych przez innych graczy) i wnosić wnioski procesowe. Nad wszystkim czuwa sędzia, którego karta zawiera szczegółowy scenariusz rozprawy.

Cel gry

Celem jest przekonanie sądu do swojego stanowiska.

Po naradzie sędziowie ogłaszają wyrok:

- jeśli **oskarżony zostanie skazany** – zwyciężają prokurator i świadek Leila,
- jeśli **oskarżony zostanie uniewinniony** – zwycięża oskarżony wraz z obrońcą.

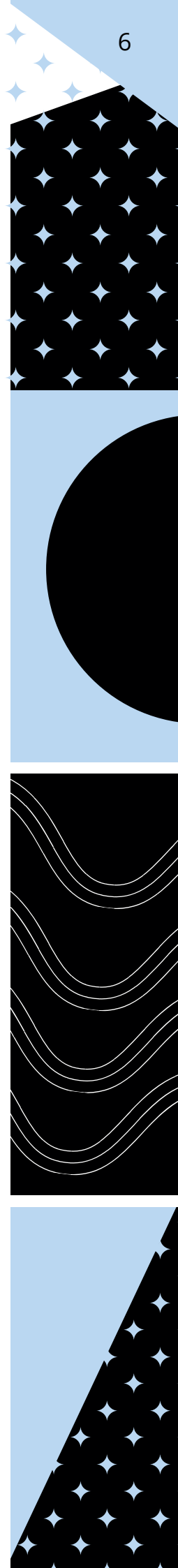
Karty postaci

Na kolejnych stronach są przedstawione karty postaci i przykładowe opisy ich działań (np. pytania, przemowy).

Każda karta zawiera opis postaci, przykładowe wypowiedzi i wskazówki dotyczące działań. Uczestnicy gry mogą ich używać lub grać wedle własnego uznania. Nie są jednak do tego zobligowani. To tylko przykłady, których nie muszą wykorzystywać. Mogą korzystać z własnych, oryginalnych pomysłów, samodzielnie decydować o strategii procesowej oraz formułować pytania i mowy.

Jest dozwolone powoływanie nowych dowodów i świadków nieopisanych na karcie postaci.

Karty postaci sędziów mają najobszerniejsze opisy, ponieważ zawierają scenariusz całej gry-rozprawy. Sędzia, posiłkując się nim, prowadzi rozgrywkę.

Sędzia (1-3 osób)

Możliwe działania

- zadawanie pytań świadkom, oskarżonemu,
- uchylanie pytań innych uczestników procesu
- dopuszczanie lub niedopuszczanie dowodów wedle uznania, gdy inny uczestnik

Imię i nazwisko	Jan(ina) Sprawiedliwy/a + gdy więcej sędziów: Stanisław(a) Praworządny/a, Felicja(n) Zasadnicza/y
Wiek	52 lata
Miejsce zamieszkania	Polska
Zawód	Sędzia
Pytania do oskarżonego	<ol style="list-style-type: none"> 1. Czy generalnie czyta Pan komentarze pod swoimi wpisami? 2. Czy uważa Pan, że komentarze, które są przedmiotem tej sprawy, mają charakter dyskryminujący? 3. Czy Pana profil i wpisy na nim może wyświetlić każdy?
Pytania do świadka	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dlaczego zgłosiła Pani Oskarżonego jako jednego z odpowiedzialnych za dyskryminujące komentarze na jego profilu? 2. Czy wedle Pani obserwacji oskarżony monitoruje sekcję komentarzy? Czy usuwał jakieś komentarze w przeszłości? Angażował się w dyskusję?

Scenariusz rozprawy dla sędziego

— Otwieram rozprawę przed sądem rejonowym w Warszawie. Będzie rozpoznana sprawa pana Juliana (Juliana) Sancheza.

— Stawił się oskarżony wraz z obrońcą? (sędzia czeka na odpowiedź)

— Jako oskarżyciel publiczny stawił się prokurator prokuratury rejonowej w Warszawie Pan(i) mecenas Mieczysław(a) Dociekliwy/a.

— Czy stawiła się pani świadek Leila T.? (sędzia czeka na odpowiedź)

— Pouczam wszystkich świadków o obowiązku mówienia prawy, za składanie fałszywych zeznań zgodnie art. 233 § 1 grozi odpowiedzialność karna do 8 lat pozbawienia wolności. Czy zrozumieli Państwo treść pouczenia?

— Jeśli tak, to poproszę, aby świadkowie opuścili salę.

— Jak rozumiem reszta osób jest tutaj w charakterze publiczności? (pyta pozostałych osób)

— Proszę, aby Oskarżony wstał. Jak się Pan nazywa, ile ma Pan lat, czym się Pan zajmuje, czy był Pan karany? (sędzia czeka na odpowiedź)

— Dziękuję bardzo, już może Pan usiąść.

— Czy przed otwarciem przewodu sądowego strony chcą złożyć jakieś wnioski lub oświadczenia? Pani(e) prokurator(ze)? (czeka na odpowiedź) Pani(e) mecenas(ie)? (czeka na odpowiedź) Oskarżony? (czeka na odpowiedź)

— Otwieram przewód sądowy, proszę Pana Prokuratora o odczytanie aktu oskarżenia. (prokurator odczytuje akt oskarżenia)

Scenariusz rozprawy dla sędziego

— Proszę, aby Oskarżony wstał. Czy rozumiał Pan zarzuty postawione przez prokuraturę w akcie oskarżenia? (odpowiedź oskarżonego) Czy przyznaje się Pan do zarzucanego mu czynu? (odpowiedź oskarżonego)

— Pouczam Oskarżonego, że przysługuje mu prawo do składania wyjaśnień przed sądem, może też Pan bez podawania przyczyny odmówić składania wyjaśnień albo odmówić odpowiedzi na poszczególne pytania. Czy Pan oskarżony rozumiał treść pouczenia? (odpowiedź oskarżonego)

Przesłuchanie oskarżonego

— Czy oskarżony chce składać wyjaśnienia? (odpowiedź oskarżonego)

— Tak? Wobec tego proszę powiedzieć, co Panu wiadomo w sprawie. (wypowiedź oskarżonego)

— Czy chciałby Pan coś jeszcze dodać? (czeka na odpowiedź) Czy mają Państwo pytania do Oskarżonego? Panie prokuratorze? (czeka aż prokurator zada pytania)

— Pani(e) mecenas(ie)? (czeka aż obrońca zada pytania) (sąd może samodzielnie zadawać pytania w międzyczasie, przed pytaniami innych lub po nich)

— Dziękuję, oskarżony może usiąść.

— Zarządzam postępowanie dowodowe. Pouczam oskarżonego, że przysługuje mu prawo do zadawania pytań i składania wyjaśnień co do każdego dowodu. Czy oskarżony rozumiał treść pouczenia? (czeka na odpowiedź)

Scenariusz rozprawy dla sędziego

Przesłuchanie świadka

— Na salę poproszę świadka Leilę T. (protokolant(ka) wywołuje świadka)

— Czy strony wnoszą o przesłuchanie świadka z przyrzeczeniem?

(odpowiedzi stron ; jeśli tak:

Świadomy znaczenia moich słów i odpowiedzialności przed prawem przyrzekam uroczyście, że będę mówił szczerą prawdę, niczego nie ukrywając z tego, co mi jest wiadome)

— Jak się Pani nazywa? (odpowieź) Ile ma Pani lat?

(odpowieź) Kim Pani jest z zawodu? (odpowieź) Czy

była Pani karana za składanie fałszywych zeznań lub

oskarżeń? (odpowieź) Czy jest Pani spokrewniona

albo powinowacona z Oskarżonym? (odpowieź)

— Proszę powiedzieć czy wie Pan o co chodzi w tej

sprawie? (wysłuchuje wolnej wypowiedzi świadka)

— Dziękuję. Czy strony mają pytania do świadka? (po kolei udziela głosu stronom i jeśli potrzebuje może też zadawać pytania samodzielnie)

— Dziękuję bardzo. Jeśli nikt nie ma więcej pytań, pani świadek może albo opuścić salę rozpraw albo pozostać na sali.

Scenariusz rozprawy dla sędziego

Inne dowody

— Czy strony chciałyby zgłosić inne wnioski dowodowe

(tutaj moment, w którym strony mogą powoływać świadków, pokazywać dowody rzeczowe, relacje biegłych itp.)

Mowy końcowe

— Jeśli nie ma więcej wniosków dowodowych, zamykam przewód sądowy. Czas na mowy końcowe. Udzielam głosu Pani/u prokurator(owi). (mowa końcowa oskarżyciela)

— Dziękuję. Pani(e) mecenas(ie) proszę o zabranie głosu. (mowa końcowa obrońcy)

— Dziękuję. O co wnosi oskarżony? (oskarżony mówi)

— Dziękuję. Zarządzam przerwę, po której zostanie ogłoszony wyrok wyroku.

Narada i głosowanie

Sędzia lub sędziowie zastanawiają się, jaki wydać wyrok. W przypadku składu trzyosobowego na koniec dyskusji odbywa się głosowanie. Pod wyrokiem muszą się podpisać wszyscy członkowie składu orzekającego, ale ten, kto się nie zgadza, może złożyć na piśmie zdanie odrębne.

Scenariusz rozprawy dla sędziego

Przykładowy wyrok uniewinniający

Sąd Rejonowy w Warszawie, Wydział Karny, w składzie:

przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego

protokolant/ka

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w

.....

po rozpoznaniu w dniu sprawy Juliana Sancheza, urodzonego 19 października 1983 r. w Argenteuil, obywatela francuskiego, polityka, wcześniej niekaranego,

oskarżonego o to, że w 2011 roku, będąc administratorem swojego profilu na portalu społecznościowym Facebook, nie usunął komentarzy zamieszczonych przez osoby trzecie, zawierających treści wyrażające nienawiść wobec wyznawców islamu, czym miałby dopuścić się czynu z art. 256 § 1 kodeksu karnego,

orzeka:

W punkcie pierwszym: na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania karnego, w związku z art. 414 § 1 k.p.k. uniewinnia oskarżonego Juliana Sancheza od popełnienia zarzucanego mu czynu.

W punkcie drugim: na podstawie art. 632 § 2 kodeksu postępowania karnego kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Uzasadnienie:

Dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd w pierwszej kolejności wskazuje, że sam wpis oskarżonego, zamieszczony na portalu społecznościowym, nie zawierał treści obraźliwych ani dyskryminujących.

Przedmiotem postępowania były wyłącznie komentarze osób trzecich.

Sąd uznał, że odpowiedzialność karna nie może być przenoszona na oskarżonego, skoro nie był on autorem spornych wypowiedzi. Artykuł 256 § 1 kodeksu karnego penalizuje czyny polegające na publicznym nawoływaniu do nienawiści, tymczasem oskarżony nie podjął żadnego działania, które mogłoby zostać zakwalifikowane jako takie nawoływanie.

Podkreślić należy, że prawo karne ma charakter ultima ratio i nie może być stosowane wobec osoby, która jedynie prowadziła otwarty profil, a treści o charakterze bezprawnym pochodziły od osób trzecich. Brak reakcji oskarżonego na wpisy innych internautów, choć może być oceniany krytycznie w sferze etycznej czy politycznej, nie wyczerpuje znamion czynu zabronionego z art. 256 § 1 k.k.

Wobec powyższego, z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zarzucanego czynu, Sąd orzekł jak w sentencji.

Pouczenie: Od niniejszego wyroku przysługuje odwołanie do sądu II instancji.

Termin do wniesienia apelacji wynosi 14 dni i biegnie od dnia doręczenia wyroku z uzasadnieniem. Wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia należy złożyć w terminie 7 dni od ogłoszenia wyroku.

Scenariusz rozprawy dla sędziego

Przykładowy wyrok skazujący

Sąd Rejonowy w Warszawie, Wydział Karny, w składzie:

przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego

protokolant/ka

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w

.....

po rozpoznaniu w dniu sprawy Juliana Sancheza, urodzonego 19 października 1983 r. w Argenteuil, obywatela francuskiego, polityka, wcześniej niekaranego,

oskarżonego o to, że w 2011 roku, będąc administratorem swojego profilu na portalu społecznościowym Facebook, nie usunął komentarzy zamieszczonych przez osoby trzecie, zawierających treści wyrażające nienawiść wobec wyznawców islamu, czym miałyby dopuścić się czynu z art. 256 § 1 kodeksu karnego, orzeka:

W punkcie pierwszym: uznaje oskarżonego Juliana Sancheza za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 256 § 1 k.k. i za to wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

W punkcie drugim: na podstawie art. 627 kodeksu postępowania karnego zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu.

Uzasadnienie:

Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd wskazuje, że oskarżony prowadził profil publiczny w mediach społecznościowych, na którym zamieszczony został wpis o charakterze politycznym. Pod tym wpisem pojawiły się komentarze o treści jednoznacznie nawołującej do nienawiści wobec muzułmanów, łączące tę grupę religijną z przestępczością i zagrożeniem dla porządku publicznego. Zgromadzone dowody jednoznacznie potwierdziły, że oskarżony miał możliwość usunięcia tych komentarzy oraz wiedzę o ich treści, jednak nie podjął żadnych działań, aby je wyeliminować. Zaniechanie to, w świetle art. 256 § 1 k.k., stanowi formę współudziału w rozpowszechnianiu mowy nienawiści, ponieważ pozostawienie takich treści w przestrzeni publicznej normalizuje i utrwala postawy dyskryminacyjne.

Sąd podkreśla, że odpowiedzialność osoby publicznej, a w szczególności polityka, jest większa niż przeciętnego obywatela. Oskarżony, jako kandydat w wyborach, miał świadomość znaczenia i zasięgu swojego profilu. Jego bierność należy interpretować jako tolerowanie, a tym samym wspieranie treści niezgodnych z porządkiem prawnym.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że wina i społeczna szkodliwość czynu są znaczne. Kara 2 lat pozbawienia wolności odpowiada zarówno stopniowi winy oskarżonego, jak i potrzebie wyraźnego potępienia zachowań sprzyjających rozpowszechnianiu nienawiści w życiu publicznym.

Pouczenie: Od niniejszego wyroku przysługuje odwołanie do sądu II instancji. Termin do wniesienia apelacji wynosi 14 dni i biegnie od dnia doręczenia wyroku z uzasadnieniem. Wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia należy złożyć w terminie 7 dni od ogłoszenia wyroku.

Oskarżony

Możliwe działania

- zadawanie pytań świadkom,
- odmowa odpowiedzi na pytania adwokata, prokuratora lub sędziego,
- powoływanie dowodów wedle uznania, gdy sąd powie, że jest na to czas.

Imię i nazwisko	Julien (Julian) Sanchez
Wiek	41 lat
Miejsce zamieszkania	Francja
Zawód	polityk
Czy byłeś wcześniej karany?	NIE
Oskarżony o:	Nawoływanie do nienawiści poprzez nieusuwanie rasistowskich komentarzy pod twoim postem, tworzenie platformy do szerzenia nienawistnych treści.
Do czego się przyznajesz?	Przyznaję się do zamieszczenia postu na mojej stronie na Facebooku, jednak nie przyznaję się do nawoływania tym samym do nienawiści.
Jak się bronis?	Post nie był w żaden sposób nienawistny. Nie odpowiadam za reakcje osób komentujących moje wpisy. W internecie panuje wolność wypowiedzi.
Mowa końcowa	Wnoszę o uniewinnienie

Obrońca

Możliwe działania

- zadawanie pytań świadkom, oskarżonemu,
- domaganie się od sądu uchylenia pytań innych uczestników procesu niekorzystnych dla klienta,
- powoływanie dowodów wedle uznania, gdy sąd powie, że jest na to czas.

Imię i nazwisko	Adw. Maria(n) Adwokacka/i
Wiek	37 lat
Miejsce zamieszkania	Polska
Zawód	Adwokat(ka)
Pytania do oskarżonego	<ol style="list-style-type: none"> 1. Jakiej treści post Pan zamieścił? Czy pojawiły się w nim wyrażenia rasistowskie? 2. Czy czyta Pan wszystkie komentarze pod swoimi postami? 3. Czy zna Pan osoby, które umieściły komentarze pod Pana postem?
Pytania do świadka	<ol style="list-style-type: none"> 1. Czy sama brała Pani udział w dyskusji internetowej pod postem oskarżonego? 2. Czy w dyskusji internetowej było możliwe wyrażanie różnych poglądów?
Czego żądasz?	<p>Domagasz się uniewinnienia, ponieważ zachowanie Julienu Sancheza nie nosi znamion czynu zabronionego. Jego wpis nie obrażał żadnej grupy społecznej. Jednocześnie Julien Sanchez nie odpowiada za zachowania osób, które komentują jego wpisy w mediach społecznościowych. Kieruje się on zasadą propagowania wolności słowa, dlatego nie usuwa komentarzy innych użytkowników, które znajdują się pod jego wpisami.</p>

Obrońca

Mowa końcowa

Wysoki Sądzie,

staję dziś przed Państwem, aby bronić Juliána Sancheza przed zarzutami, które w mojej ocenie są nieuzasadnione i niesprawiedliwe. Prokuratura twierdzi, że mój klient dopuścił się czynu zabronionego poprzez brak reakcji na komentarze osób trzecich, które znalazły się pod jego publicznym wpisem na Facebooku. Tymczasem należy jasno stwierdzić: sam wpis pana Sancheza nie zawierał treści obraźliwych, nie atakował żadnej grupy społecznej ani religijnej. Był jedynie elementem debaty politycznej, mieszczącej się w ramach wolności słowa.

Zarzut dotyczy więc nie jego wypowiedzi, lecz cudzych komentarzy. Nie można jednak przerzucać odpowiedzialności karnej za cudze słowa na osobę, która prowadzi konto w mediach społecznościowych. Użytkownicy internetu, podobnie jak obywatele w przestrzeni publicznej, odpowiadają osobiście za swoje wypowiedzi. To oni powinni ponosić konsekwencje prawne, jeśli nawołują do nienawiści.

Julien Sanchez kieruje się zasadą poszanowania wolności słowa. Taka postawa nie może być traktowana jako akceptacja dla wypowiedzi rasistowskich. Wręcz przeciwnie, dowodzi, że mój klient wierzy w otwartą debatę i w to, że odpowiedzią na słowo zawsze powinno być inne słowo, a nie cenzura.

Dlatego, Wysoki Sądzie, proszę o uniewinnienie mojego klienta. Nie dopuścił się on czynu zabronionego, a przypisywanie mu odpowiedzialności za słowa innych jest sprzeczne zarówno z zasadą sprawiedliwości, jak i z ideą wolności słowa, która stanowi fundament każdej demokracji.

Oskarżyciel

- zadawanie pytań świadkom, oskarżonemu,

Możliwe działania

- domaganie się od sądu uchylenia pytań innych uczestników procesu sugerujących odpowiedź czy z innych względów niedopuszczalnych,

- powoływanie dowodów wedle uznania, gdy sąd powie, że jest na to czas.

Imię i nazwisko	Mieczysław(a) Docieklivy/a
Wiek	37 lat
Miejsce zamieszkania	Polska
Zawód	prokurator
Akt oskarżenia	<p>Oskarżam Julienu Sancheza, urodzonego 19 października 1983 r. w Argenteuil, zamieszkałego we Francji, o obywatelstwie francuskim, wykształceniu wyższym, z zawodu polityka, wcześniej niekaranego, o to, że w 2011 roku nie usunął komentarzy wyrażających nienawiść w stosunku do wyznawców islamu, które internauci zamieścili pod jego postem. Treść komentarzy była następująca: „Ten człowiek zamienił Nimes w Algier”, „Nie ma ulicy bez kebaba i meczetu; dilerzy z prostytutkami przejęli rządy. Nic dziwnego, że wybrał Brukselę, stolicę nowego świata prawa szariatu”.</p> <p>W związku z tym oskarżam Pana Julienu Sancheza o popełnienie czynu nawoływania do nienawiści na tle narodowościowym, etnicznym i religijnym, który wypełnia znamiona przestępstwa z art. 256 § 1 kodeksu karnego. Domagam się skazania na karę pozbawienia wolności na okres 2 lat.</p>
Pytania do oskarżonego	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dlaczego nie usunął Pan komentarzy takich jak: ... 2. Ile obserwatorów ma Pana profil na Facebooku? 3. Czy zdarzało się Panu usuwać komentarze popierające poglądy Pana przeciwników politycznych albo krytyczne wobec Pana poglądów?
Pytania do świadka	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kiedy odkryła Pani post pana Sancheza i komentarze pod nim? 2. Co skłoniło panią do zgłoszenia tego czynu?

Oskarżyciel

Mowa końcowa

Wysoki Sądzie,

ta sprawa dotyka samego sedna naszej wspólnoty demokratycznej – granic wolności słowa i odpowiedzialności za jej nadużycie. Oskarżony, Julien Sanchez, nie jest osobą prywatną. To polityk, kandydat w wyborach, człowiek świadomy siły swoich słów i wpływu, jaki wywiera na opinię publiczną. W 2011 roku, na swoim profilu w mediach społecznościowych, opublikował wpis o charakterze politycznym. Nie byłoby w tym nic nagannego, gdyby nie to, że pod tym wpisem znalazły się komentarze jednoznacznie nawołujące do nienawiści wobec wyznawców islamu – komentarze rasistowskie, stygmatyzujące, łączące całą grupę religijną z przestępczością i zagrożeniem.

Wysoki Sądzie, nie oskarżamy pana Sancheza o autorstwo tych słów. Oskarżamy go o to, że nie podjął żadnych działań, aby je usunąć, mimo że miał pełną świadomość ich treści i pełną możliwość ich wyeliminowania z przestrzeni publicznej. W świetle prawa to zaniechanie jest równie groźne jak wypowiedzenie tych słów. Każdy, kto zarządza przestrzenią komunikacyjną dostępną publicznie, ma obowiązek dbać o to, by nie szerzyła się w niej mowa nienawiści.

Nie możemy bagatelizować faktu, że słowa mają moc. Pozostawienie takich komentarzy w przestrzeni publicznej legitymizuje je, normalizuje dyskryminację i pogłębia podziały społeczne. Oskarżony, będąc osobą publiczną, powinien świecić przykładem i wyznaczać standardy debaty. Zamiast tego pozwolił, aby szerzyło się to, co naukowcy definiują jako mowę nienawiści, posługując się np. taką definicją: mowa nienawiści jest to akt mowy, stanowiący niesprawiedliwą krzywdę, polegającą na sformułowaniu oceny pewnej osoby na podstawie kryteriów nieistotnych dla moralności jej działań.

Dlatego wnoszę o uznanie Julienu Sancheza za winnego popełnienia czynu z art. 256 § 1 kodeksu karnego i wymierzenie mu kary 2 lat pozbawienia wolności. To kara adekwatna i konieczna, by pokazać, że w państwie prawa mowa nienawiści nie może być bagatelizowana.

Świadek

Możliwe działania

· Prośba o zeznawanie z wyłączeniem jawności, w razie gdy odpowiedź mogłaby narazić na hańbę.

Imię i nazwisko	Leila T.
Wiek	23 lata
Miejsce zamieszkania	Francja
Zawód	studentka
Co wiesz o sprawie?	<p>Zawiadomiłaś sąd o możliwości popełnienia przestępstwa przez pana Juliana Sancheza i dwójkę autorów komentarzy pod jego postem. Prywatnie jesteś muzułmanką i mieszkanką miasta Nimes. Komentarze dotknęły cię osobiście. Widziałaś, że polityk Frontu Narodowego nie reagował na obecność rasistowskich komentarzy na swojej facebookowej tablicy, którą podobnie jak ty obserwuje wielu ludzi. Nie zgadzasz się powielanie szkodliwych stereotypów o obywatelach Francji pochodzenia arabskiego i łączenie ich z wzrostem przestępczości.</p>

Protokolant

- siadasz obok sędziego,
- prowadzisz protokół rozprawy: notujesz wypowiedzi uczestników i to, co dzieje się na sali rozpraw

Co robisz?

- przyjmujesz ewentualne sugestie sędziego, który może dyktować ci pewne fragmenty lub dawać poprawki
- wywołujesz sprawę oraz zapraszasz do sali wedle formuł zapisanych poniżej.

Wywołanie sprawy:

“Sprawa przeciwko Julienowi Sanchezowi. Zainteresowane strony proszę o wejście na salę rozpraw.”

Zapraszanie świadków do sali:

“Świadek proszony jest na salę.”

Po naradzie nad wyrokiem:

“Proszę wstać, teraz nastąpi odczytanie wyroku.”

Publiczność

Co robisz?

- Jeśli sędzia zapyta Cię w jakim charakterze występujesz, odpowiadasz, że występujesz w charakterze publiczności i nie jestem związany ze sprawą;
- Gdy zwracasz się bezpośrednio do sędziego lub odpowiadasz na jego pytania powinieneś wstać i zwracać się do sądu: Wysoki Sądzie;
- Nie możesz sam z siebie zabierać głosu w trakcie trwania rozprawy ani zadawać pytań świadkom lub stronom postępowania;
- Gdyby nastąpiła taka konieczność to możesz przed końcem rozprawy opuścić salę rozpraw, ważne aby zrobić to w sposób niezakłócający przebiegu rozprawy;
- Sędzia ma prawo Cię upomnieć lub wydać polecenie opuszczenia sali w sytuacji, jeśli będziesz rażąco zakłócał przebieg rozprawy.

Spośród osób na publiczności strony mogą powoływać nowych świadków.

**Dobrej
zabawy!**

